

[Statsministeren.]

længe nok set, at folketinget ligesom har været lammert, eller i hvert fald delvis lammert, i sin virksomhed, og nu er der behov for at få bygget bro over modsætningerne.

I den redegørelse, som jeg gav i går, havde jeg på regeringens vegne bevidst udeladt en del forslag, som et socialdemokrati naturligvis meget gerne havde set gennemført. Men vi var klar over, at hvis vi lagde alle vore synspunkter og holdninger frem i åbningstalen og i form af lovforslag, så kunne dette blive en hindring for, at et samarbejde blev etableret. Derfor er jeg også glad for, at det ligesom lå i ordførertalerne, at man modtog denne side af det på en positiv måde. Jeg tror derfor, som det er sagt, at det vil være muligt at bøje viljerne mod hinanden.

I flere ordførertaler har der dog været en tendens til at sige, at regeringen havde givet bekæmpelse af arbejdsløsheden en for stærk position, og nogle mente, at vi ligesom havde gjort det på bekostning af betalingsbalanceproblemet. Jeg vil kun understrege, at dette ikke er tilfældet, men vi nødes til at prioritere de opgaver, vi står over for, og dér er altså det at få bekæmpet arbejdsløsheden det, der står øverst.

Ordførerne for fremskridtspartiet og kommunistisk parti har udtalt sig om de økonomiske problemer. Jeg vil gerne sige til ordførerne for disse partier, at de kan gøre dansk økonomi og dermed dansk beskæftigelse og det danske samfund megen skade ved at drive, hvad jeg vil kalde agitation på hele spørgsmålet, eller ved at så tvivl om kronens stabilitet. Jeg understreger, som jeg også har gjort det ved anden lejlighed, at regeringen føler det fulde ansvar for bevarelse af kronens værdi.

Vi sætter altså beskæftigelsen som det øverste på listen over de ting, der skal klares, men vi har ikke glemt betalingsbalanceproblemet, og det er en ting, som jeg beder folketingets partier om at erindre sig.

Det, vi også spørger om vedrørende arbejdsløsheden, er, hvilken pris man skal betale for løsning af betalingsbalanceproblemet, og dér siger vi, at vi ikke vil betale den pris, som 150.000 arbejdsløse er, for at opnå en hurtig forbedring af betalingsbalancen. Betalingsbalanceproblemet skal ikke løses ved høj ledighed. Den måde, det problem

skal løses på, er derimod ved, at man styrker vores muligheder for at få en øget eksport og et udvidet marked. Det er her, der primært skal sættes ind.

Der er også faldet nogle kritiske bemærkninger om vores forslag og tanker om støtte til boligbyggeriet. Jeg må allerførst sige her, at man ikke kan gøre sig håb om at klare beskæftigelsesproblemet, hvis ikke man på den ene eller den anden måde vil gå aktivt ind i en støtte af boligbyggeriet. Vores mål er, at den aftale, som 6 partier har indgået om, at der bl. a. skal bygges 40.000 boliger, kan opfyldes. Det er derfor, vi stiller det forslag. Til orientering for dem, der har spurgt, kan jeg sige, at vores forslag indeholder støtte til maksimalt 25.000 boliger, men kan dette nås, så betyder det reelt også, at målsætningen om i alt 40.000 boliger vil blive nået.

Jeg har bemærket, at der naturligvis er noget, der skiller i den stilkfærdige, den saglige debat, der har været i dag. Men jeg mener ikke, det er rimeligt at hæfte sig ved det netop nu.

Jeg håber altså på enighed, jeg håber på muligheden af, at der kan laves brede forlig om de opgaver, som vi står over for. Og lad mig gentage endnu en gang: det er først og fremmest arbejdsløsheden, der skal bekæmpes. Det er for det andet erhvervslivet, der skal sættes i sving igen. Der skal skabes tillid ikke alene i erhvervslivet internt, til dets egne muligheder og kræfter, men der skal også skabes tillid til det høje ting. Og for det tredje: det er en vigtig opgave, at folketinget og folkestyret kan fungere, som et sandt folkestyre skal fungere. Jeg opfordrer til, at vi allerede i de kommende uger gør et ærligt forsøg på at leve op til det.

Christophersen (V):

Jeg takker statsministeren for hans prisværdigt korte indlæg her. Det var jo præget af en erkendelse fra regeringens side af, at tiden nu er inde til at samarbejde, og det er også noget, som jeg på venstres vegne i dag har givet udtryk for at vi ønsker, men alligevel gav statsministerens bemærkninger anledning til et par replikker, som jeg her ønsker at aflevere, ikke for at uddybe modsætningerne, men mere for at afklare nogle af de misforståelser, som jo stadig er mellem os.